

videre ud ad Klampenborg- og Kystbanen. Naturligvis har denne Foranstaltning meget stor Interesse for Statsbanerne, idet Nærtrafikken her nu foregaar paa de samme Spor som Fjerntrafikken, og begge Dele har efterhaanden naaet et Omfang, der gør det overmaade ønskeligt at kunne adskille dem, saaledes som det ogsaa allerede er Tilfældet med Boulevardbane-Anlægget, hvor det jo er Meningen, at Fjerntrafikken skal foregaa ad to af Sporene, medens Nærtrafikken skal foregaa paa to andre Spor. Det er dette, der ved dette Forslag vil blive gennemført helt ud til Klampenborg Station. Ogsaa dette Anlæg repræsenterer en ganske betydelig Værdi, det er beregnet til at ville koste 3,895,000 Kr., og det gælder om dette Anlæg som om det andet, i øvrigt om alle de Anlæg, vi drøfter i disse Dage, at de anslaaede Priser aldeles ikke vil kunne slaa til, medmindre man kommer ned paa helt andre Prisforhold end de i Øjeblikket gældende. Om den sidste Del af Lovforslaget, det 3die og 4de Spor fra Hellerup til Klampenborg, gælder det, at Ekspropriationen af de fornødne Arealer i alt væsentligt er foretaget, saaledes at man paa store Strækninger hurtigt vil kunne iværksætte et Jordarbejde af ikke ubetydeligt Omfang, derimod vil i Øjeblikket Sveller og Skinner ikke kunne skaffes til Veje, men forhaabentlig vil dette kunne ske, inden det Tidspunkt kommer, da der er Brug derfor.

Det er paa et noget sent Tidspunkt af Samlingen, dette Lovforslag er blevet fremsat, og jeg maatte ved Fremsættelsen i Folketinget udtale, at det naturligvis kun vilde være ved stor Imødekommen fra Rigsdagens Side, hvis det skulde lykkes at gennemføre Lovforslaget i den korte Tid, der er tilbage af Rigsdagssamlingen. Man har imidlertid fra Folketingets Side vist denne store Imødekommen, og idet jeg hermed anbefaler Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Landsting, skal jeg tillade mig at anmode om, at man fra dette Tings Side vil vise en tilsvarende Imødekommen.

Ejsing: Det er lidt vanskeligt at tale om denne Sag, idet den højtærede Minister og Folketingsudvalget var enige om, at Sagen ikke skulde fremmes videre i denne Samling. Den højtærede Minister udtalte i Begyndelsen af sin Tale i Folketinget følgende, som jeg udbeder mig Formandens Tilladelse til at citere: „Imidlertid er det vel ikke usandsynligt, at vi i den forestaaende Sommer, ligesom i de fore-

gaaende, vil være nødte til at regne med en indeværende Rigsdag, og der kunde da være en Mulighed for, at det Arbejde, som nu paabegyndes, med god Villie vil blive fortsat ogsaa i Sommerperioden“. Den højtærede Ministers Tale sluttede med følgende Udtalelse: „jeg erkender, at for dette Lovforslags Vedkommende den Tid af Samlingen, der er tilbage, er meget knap; jeg vil dog haabe, at man vil fremme Sagen saa langt som muligt i den Tid, saaledes at Rigsdagen ved sin nye Sammentræden straks kan komme videre i denne Sag, som jeg tror er af stor Betydning“.

Det var den højtærede Ministers Alfa og Omega i Folketinget. Jeg er i det heldige Tilfælde i dette Spørgsmaal at være i høj Grad ministeriel, endogsaa ærkeministeriel. Jeg kan ganske slutte mig til den højtærede Ministers Udtalelser, jeg mener ogsaa, at denne Sag er af meget stor Betydning, og at den bør fremmes, men jeg synes, som den højtærede Minister, at Tiden er knap. Selv en meget energisk Udvalgsbehandling vil vanskeligt kunne give Oversigt over og Indblik i det foreliggende Lovforslag og de Konsekvenser, det vil have. Jeg skal ikke sige stort derom, Ministeren har jo gjort Rede for Lovforslaget. Det omfatter to Dele, en dobbeltsporet Godsbanelinie mellem Vigerslev og Nørrebro og et 3die og 4de Spor mellem Hellerup og Klampenborg. Den første Del drejer sig ganske vist om Godstrafik, men tager dog samtidig Sigte paa en forbedret Persontrafik til Frederiksberg og vel ogsaa delvis Nørrebro. Man har derude — og jeg mener med nogen Ret — følt sig brøstholden ved den Ordning, der har været i flere Aar, siden Københavns nye Banegaard er kommet i Brug, men dette Hensyn har medført, at Sporet i nogen Grad faar Præg af Privatbane, og at man derfor har indført en § 2 i Lovforslaget, i hvilken der er Tale om et Tilskud fra Københavns og Frederiksberg Kommuner. Ved Behandlingen i Folketinget blev der sagt, at vi maatte se at faa en Ordning med Hensyn til dette Tilskud, og det blev antydnet af den højtærede Minister, at det muligvis kunde ske ved Forhandlinger med Udvalget, men der var Enighed om, at man skulde være nogenlunde paa det rene med, hvorledes Ordningen skulde være med Hensyn til dette Tilskud, inden Lovforslaget blev til Lov. Den foreslaaede Linie gaar jo et Stykke fra Frederiksberg, og man har som Følge deraf for at faa den ønskede Persontrafik ind til Fre-